

бвало да става по националностъ въ рамкитѣ на пълномощията на делегатитѣ, а решенията да се взематъ единодушно или съ болшинство. За председателъ на конференцията е трѣбвало да се избере французския кралъ. Само събранието има право да решава обявяването на война; то опредѣля и подѣ чия команда да се води войната. Придобититѣ при войнитѣ земи не се разпредѣлятъ между членоветѣ на съюза, а оставатъ, въ общо негово владение. Съюзътъ има своя хазна, архивъ, гербъ. Сътѣхъ се разпорежда сжщо събранието. То опредѣля и паричнитѣ вноски на отдѣлнитѣ членове въ общата хазна.

Освенъ събранието, съюзътъ има за свой органъ и третейски сждъ. Неговото устройство и пълномощия се опредѣлятъ отъ събранието. Наговата задача е най-важна: да разрешава конфликтитѣ между членоветѣ на съюза.

Проектътъ на Подйебрадъ не постигна никакви резултати, тъй като не получи подкрепата на папата и на германския кралъ. Все пакъ, той си остава най-добре обмисленъ по отношение неговия демократизъмъ и практическо приложение. Той указва по-късно голѣмо влияние върху проектитѣ на херцогъ Сюлли, Сенъ Пиеръ, Кампанели и пр.

Проектътъ на *херцогъ Сюлли (1638 г.)* сжщо цели прекратяването на войнитѣ между християнскитѣ народи и ограничаване нахлуването на турцитѣ въ Европа. Но, като министръ на Хенрихъ IV, Сюлли не е могълъ да не засегне и редъ други въпроси, които сж занимавали по него време Англия — колониялниятъ въпросъ и въпроса за замѣстване господството на Испания и Холандия въ Азия и Америка съ господството на Франция и Англия. На последнитѣ той опредѣля най-важната роля въ това отношение. Освенъ това, неговиятъ проектъ обхваща и редъ въпроси изъ областта на политическото и териториално уреждане на Европа. Той иска Австрия предварително да освободи Чехия и Унгария, като ги признае за самостоятелни кралства, Италия да образува съ своитѣ държавици независима конфедерация и пр.

Херцогъ Сюлли предлага на европейскитѣ християнски държави да образуватъ една „Християнска република“, като въ нея влезатъ 5 наследствени монархии, 6 изборни монархии и 4 републики. Тая християнска република трѣбва да има за задача запазването на мира въ Европа, изгонването на турцитѣ изъ Европа и колонизирането на Новия Свѣтъ.

Дѣлата на „Християнската република“ трѣбва да се ръководятъ отъ единъ общъ съветъ, състоящъ се отъ 60 представители на всички съставляващи я държави. Тоя общъ съветъ трѣбва да се грижи не само за постигане общитѣ цели на републиката, но и да наблюдава да не би нѣкоя отъ държавитѣ да упражнява своитѣ граждани тиранически.

Единъ отъ най-интереснитѣ проекти е тоя на *абата Сенъ Пиеръ*. Той, споредъ твърдението на нѣкои авторитети, е билъ възприетъ въ много отношения при образуването на Германския съюзъ (1815—1820 г.), а сжщо и при устройството на днешното Обществото на Народитѣ.

Проектътъ на Сенъ Пиеръ е представенъ за пръвъ пжтъ на мирната конференция въ Утрехтъ (1713 г.), а следъ това презъ 1729 г. е билъ преработенъ. Споредъ тоя проектъ, всички европейски държави трѣбва да образуватъ една вѣчна лига, която да почива на следнитѣ принципи: 1.-всички държави, образувачи вѣчната лига, се взаимнозадължаватъ да гарантиратъ една на друга своята териториална неприкосновеностъ; 2.-тѣ се задължаватъ да не водятъ войни помежду си, а спороветѣ си да отнасятъ до единъ третейски сждъ, който да ги разрешава съ болшинство $\frac{2}{3}$ отъ гласоветѣ; 3.-общитѣ работи на лигата да се водятъ отъ общо събрание, което да бжде единствената компетентна властъ и дори чрезъ сила да застава отдѣлнитѣ държави да се подчиняватъ на неговитѣ решения; 4.-разходитѣ по издръжката на лигата да ставатъ отъ единъ фондъ, образуванъ отъ вноскитѣ на всички нейни членове.

Идеитѣ на Сенъ Пиеръ се развиватъ отъ *Жанъ-Жакъ Русо (1760 г.)* въ единъ неголѣмъ трудъ, посветенъ на неговия проектъ, а по-късно и въ други негови трудове. Макаръ и въ една много неясна форма, той изтъква, че публичното право въ Европа не се опира нито на икономическитѣ нужди, нито на нравственитѣ начала, поради това то е подчинено на играта на материалнитѣ сили. А това значи и най-миролюбивитѣ народи да бждатъ изложени на постоянна тревога и грижи за самозащита. Единствениятъ изходъ отъ това положение е образуването на общъ съюзъ на държавитѣ по образа на Швейцарската Конфедерация. Установенъ тоя съюзъ, той ще живѣе вѣчно и ще си създаде общи органи въ законодателната, сждебната